

Славей, кукувица и магаре.

(басня).

рѣзъ единъ пролѣтенъ день славе-
ятъ пѣялъ и веселилъ съ пѣсенъ-
та си всичко живо. Видѣла го кукувицата и му
казала:

— Наистина, ти пѣешъ хубаво, но азъ пѣя
още по-хубаво. Ако не хващашъ вѣра, хайде да
се обзаложимъ!

— Добрѣ, ами кой ще ни бѣде сѣдия?

— Хе тамъ онзи дѣто пасе Видишъ ли кол-
ки му сѣ ушитѣ, всичко ще чуе и разбере.

Почнали да се надпѣватъ. Но знае ли мага-
рето, какво нѣщо е славеева пѣсенъ? То казало,
че гласа на кукувицата е много по-сладъкъ и
и по-добъръ, отколкото гласа на славей.

Разтѣжилъ се клетиятъ славей. Но овчарьтъ,
който билъ тамъ наблизу и който всичко чулъ